

Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
ex. Vojarna sv. Križ
D r a č e v a c

49 Pr-1209/2020-34

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sutkinji mr.sc. Danieli Pivčević, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Mije Miletića iz Bekteža, Bektež 145, OIB: 15863586048, zastupanog po punomoćniku Alenu Đapiću, odvjetniku u Solinu, protiv tuženika Konstruktor-Inženjering d.d. u stečaju, SPLIT, iz Splita, Svačićeva 4, OIB: 81356391287, zastupanog po stečajnom upravitelju Frani Krišto, a ovaj po punomoćnici Sandri Palić, dipl. iur., radi utvrđenja, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 17. siječnja 2022., u prisutnosti punomoćnika stranaka, po objavi dana 3. ožujka 2022.,

p r e s u d i o j e

Prihvaća se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„I. Utvrđuje se nezakonit i nedopušten otkaz Ugovora o radu tužitelju Miji Miletiću, koji je sklopljen s tuženikom Konstruktor inženjering d.d. u stečaju pod brojem 1-3156 dana 1. prosinca 2009. godine, a prema odluci generalnog direktora od 9. svibnja 2014. godine.

II. Utvrđuje se da je radni odnos tužitelja Mije Miletića zasnovan 1. prosinca 2009. kod tuženika Konstruktor inženjering d.d. u stečaju, temeljem Ugovora o radu pod brojem 1-3156 prestao dana 16. studenoga 2017.

III. Utvrđuje se da je osnovano potraživanje tužitelja kao stečajnog vjerovnika naspram tuženika kao stečajnog dužnika, i to tražbina prvog višeg isplatnog reda na ime izgubljene zarade zbog nezakonitog i nedopuštenog otkaza ugovora o radu, u visini od 110.160,68 kn.

IV. Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju parnični trošak u iznosu od 40.856,25 kn sa zateznom kamatom koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a koje teče od presuđenja pa do isplate.“

Obrazloženje

1. Tužbom koja je kod suda zaprimljena 2. srpnja 2014. tužitelj predlaže utvrditi nedopuštenim otkaz ugovora o radu tužitelju prema odluci tuženika od 9. svibnja 2014. jer da je odluka donesena bez postojanja otkaznih razloga, naložiti tuženiku da tužitelja vrati na rad te mu naknadi izgubljenу zaradu od prestanka radnog odnosa do povratka na rad. Tužitelj tvrdi da ga je tuženik prije odluke o otkazu zbog osobno uvjetovanih razloga-trajnih osobina, trebao uputiti na ocjenu radne sposobnosti kod Medicine rada i Invalidske komisije pri HZMO. Podneskom od 5. ožujka 2019. tužitelj je precizirao tužbeni zahtjev predloživši sudu presudom utvrditi da je odluka o otkazu od 9. svibnja 2014. nezakonita i nedopuštena, da je radni odnos tužitelja kod tuženika prestao s danom 16. studenoga 2017., utvrditi da je osnovano potraživanje tužitelja stečajnog vjerovnika naspram tuženika kao stečajnog dužnika i to tražbina prvog isplatnog reda na ime izgubljene zarade zbog nezakonitog otkaza ugovora o radu u ukupnom iznosu od 210.195,25 kn. Podneskom od 29. travnja 2019. tužitelj je konačno označio ukupan iznos potraživanja s osnova izgubljene zarade i to 110.160,68 kn s osnova glavnice i kamata dospjelih do dana otvaranja stečajnog postupka.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu osporio tužbeni zahtjev u cijelosti navodeći da je tužitelj upućen na liječnički pregled kod specijaliste medicine rada prema čijem nalazu i mišljenju od 21. veljače 2013. je utvrđeno da nije sposoban za obavljanje poslova svog radnog mjesta te pozivajući se na nastavno mišljenje i nalaz liječničkog povjerenstva od 9. travnja 2014. prema kojemu se odobrava tužitelju medicinska rehabilitacija. Potom da je po isteku razdoblja kada je tužitelj bio privremeno nesposoban, tuženik ispitao mogućnost rasporeda tužitelja na radno mjesto koje bi tužitelj mogao obavljati, a da je Služba za upravljanje ljudskim potencijalima izvijestila da tužitelju nisu u mogućnosti ponuditi drugi odgovarajući posao prema njegovoj zdravstvenoj sposobnosti, a niti da se može ponuditi obrazovanje ili osposobljavanje za rad na nekim drugim poslovima zbog čega se predložilo pokretanje osobno uvjetovanog otkaza. Tuženik ističe da je obaviješteno i Radničko vijeće, a koje se u zakonskom roku nije očitovalo slijedom čega da je tuženik donio Odluku o redovitom otkazu ugovora o radu tužitelju. Tijekom postupka tuženik je isticao da je dr. medicine rada donio zaključak da je tužitelj ograničeno sposoban za obavljanjem poslova svog radnog mjesta o čemu da je tužitelj imao saznanja te na mišljenje/ocjenu radne sposobnosti nije uložio prigovor. Iz mišljenja liječničkog povjerenstva od 9. travnja 2014. kao i medicinske dokumentacije koju je dostavio tužitelj da je nesporno da su osobni zdravstveni razlozi tužitelja doveli do nemogućnosti obavljanja radnih zadaća pa da nije bilo potrebe tužitelja ponovno uputiti na pregled liječniku medicine rada. Tuženik je isticao i činjenicu da je kod tuženika u tom trenutku bila izvršena mobilizacija radnika za rad na inozemnim gradilištima, što da je dodatno zahtijevalo potpunu zdravstvenu sposobnost radnika na zahtjevnim inozemnim gradilištima tuženika.

3. Nakon provedenog dokaznog postupka, presudom br. Pr-42/2019 od 28. veljače 2020. odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja. Odlučujući o žalbi tužitelja, Županijski sud u Osijeku rješenjem br. GŽ R-331/2020-2 od 24. rujna 2020. ukinuo je prvostupanjsku presudu te predmet vratio na ponovno suđenje. Iz obrazloženja rješenja u bitnom proizlazi kako se za sada ne može prihvatiti stajalište prvostupanjskog suda da je tuženik u predmetnom postupku dokazao da tužitelj

boluje od bolesti koja je trajnog karaktera i koja mu onemogućava da bi uspješno obavljao poslove radnog mjesta građevinskog poslovođe. Naime, da sud nije cijenio nalaz vještakinje dr. Muše Danielov, sukladno odredbi čl. 8. ZPP, pa tako niti ostale izvedene dokaze, a što je bilo od utjecaja na donošenje pravilne i zakonite presude, a ocjena uvjerenja i svjedodžbi, od strane prvostupanjskog suda da je proizvoljna, jer se prvostupanjski sud upustio u analizu zdravstvene sposobnosti tužitelja za obavljanje poslova građevinskog poslovođe, kraj utvrđenja prvostupanjskog suda da iz uvjerenja dr. Gulin nije razvidno da tužitelj doista poslove SS poslovođe može obavljati u otežanim uvjetima klime, rada na otvorenom i dr., jer za to ne raspolaže stručnim znanjem.

4. U ponovljenom postupku sud je pored izvedenih dokaza pregledom i čitanjem Ugovora o radu br. 1-3156 od 1. prosinca 2009., opisa radnog mjesta oznake T-120 poslovođa građevinskih radova grupa složenosti Vb, Odluke o otkazu ugovora o radu br. 1-683/14 od 9. svibnja 2014., zahtjeva za zaštitu prava od 3. lipnja 2014., Odluke od 27. svibnja 2014., Uvjerenja o zdravstvenoj sposobnosti tužitelja Ustanove za zdravstvenu skrb Profozić od 21. veljače 2013., dopisa tuženika br. 1-520/14 od 18. travnja 2014., dopisa br. 1-520-1/14 od 28. travnja 2014., zahtjeva za očitovanje radničkog vijeća tuženika od 30. travnja 2014., medicinske dokumentacije tužitelja, nalaza liječničkog povjerenstva HZZO od 9. travnja 2014., uputnice ovlaštenom doktoru/liječničkom povjerenstvu od 9. travnja 2014., potvrde o privremenoj nesposobnosti za rad od 9. travnja 2014., potvrde dr. Sandre Batinić Bilić od 29. rujna 2014., svjedodžbe o zdravstvenoj sposobnosti radnika Mije Miletića dr. Danke Orešković od 24. rujna 2015., zdravstvenog kartona tužitelja, uvjerenje o zdravstvenoj sposobnosti radnika izdan od Specijalističke ordinacije medicine rada Ivan Bačura od 1. prosinca 2015., Uvjerenja o zdravstvenoj sposobnosti Specijalističke ordinacije medicine rada Vesne Gulin od 29. rujna 2014., izvatka iz kadrovske evidencije tuženika, platnih podataka za radnike Miletić, Kliškinić i Šimunović, Zapisnika radničkog vijeća od 7. svibnja 2014., Potvrde o vrsti poslova i trajanju radnog mjesta tužitelja od 30. studenog 2014., svjedodžbe o zdravstvenoj sposobnosti tužitelja od 24. rujna 2015., obavijesti o ograničenju zdravstvene/radne sposobnosti tužitelja od 1. kolovoza 2013., Uputa o obveznom načinu postupanja radi zaštite radnika umanjanih zdravstvenih odnosno radnih sposobnosti iz travnja 2011., rješenja Trgovačkog suda u Splitu br. 14 St-1196/2016 od 19. travnja 2018., I. prijave tražbine u stečajnom postupku br. 14 St-1196/2016 od 12. siječnja 2018., obračunskih isprava za isplatu plaće tužitelja, dopisa HZMO-a od 13. svibnja 2019., iskaza svjedoka Ranke Zavoreo Vojković, tužitelja, nalaza vještakinje spec. medicine rada dr. Marije Muše Danielov, izveo i dokaz dodatnim saslušanjem vještakinje dr. Marije Muše Danielov.

5. Tužbeni zahtjev je osnovan.

6. Predmet spora u ovoj parnici je dopuštenost odluke o otkazu ugovora o radu zbog osobno uvjetovanih razloga, koju je tuženik donio 9. svibnja 2014., utvrđenje da je radni odnos prestao 16. studenoga 2017. te utvrđenje osnovanim potraživanjima tužitelja na ime izgubljene zarade zbog nezakonitog i nedopuštenog otkaza ugovora o radu.

7. U postupku nije bilo sporno da je tužitelj protiv odluke o otkazu pravovremeno podnio tuženiku kao poslodavcu, zahtjev za zaštitu povrijeđenog prava, na koji tuženik nije odgovorio te da je pravovremeno zatražio sudsku zaštitu podnošenjem predmetne tužbe. U postupku je sporno je li tuženik imao opravdani razlog za osobno uvjetovani otkaz ugovora o radu tužitelju, je li osnovan zahtjev tužitelja kojim traži utvrđenje prestanka radnog odnosa kod tuženika s danom 16. studeni 2017., je li osnovan zahtjev tužitelja u dijelu kojim kao stečajni vjerovnik od tuženika kao stečajnog dužnika na ime izgubljene zarade zbog nezakonitog i nedopuštenog otkaza traži utvrđenje osnovanosti potraživanja u visini od 110.160,68 kn.

8. Odredbom članka 107. st. 1. Zakona o radu (NN 149/09, 61/11, 82/12 i 73/13, dalje: ZR), koji se primjenjuje u konkretnom slučaju, propisano je da poslodavac može otkazati ugovor o radu uz propisani ili ugovoreni otkazni rok (redoviti otkaz), ako za to ima opravdani razlog, u slučaju iz točke 2. ako radnik nije u mogućnosti uredno izvršavati svoje obveze iz radnoga odnosa zbog određenih trajnih osobina ili sposobnosti (osobno uvjetovani otkaz). Sukladno čl. 107. st. 2. ZR poslovno i osobno uvjetovani otkaz dopušten je samo ako poslodavac ne može zaposliti radnika na nekim drugim poslovima. Temeljem odredbe čl. 107. st. 3. ZR-a, pri odlučivanju o poslovno i osobno uvjetovanom otkazu poslodavac mora voditi računa o trajanju radnog odnosa, starosti, invalidnosti i obvezama uzdržavanja koje terete radnika, a sukladno st. 4. istog članka poslovno ili osobno uvjetovani otkaz dopušten je samo ako poslodavac ne može obrazovati ili osposobiti radnika za rad na nekim drugim poslovima odnosno ako postoje okolnosti zbog kojih nije opravdano očekivati od poslodavca da obrazuje ili osposobi radnika za rad na nekim drugim poslovima. Nadalje, temeljem odredbe čl. 78. st. 1. ZR-a ako ovlašteno tijelo utvrdi da kod radnika postoji profesionalna nesposobnost za rad ili neposredna opasnost od nastanka invalidnosti, poslodavac je dužan uzimajući u obzir nalaz i mišljenje tog tijela ponuditi radniku sklapanje ugovora o radu u pisanom obliku za obavljanje poslova za koje je on sposoban koji što je više moguće moraju odgovarati poslovima na kojima je radnik prethodno radio, te sukladno čl. 78. st. 2. istog ZR-a radi osiguranja takvih poslova poslodavac je dužan prilagoditi poslove sposobnostima radnika, izmijeniti raspored radnog vremena, odnosno poduzeti sve što je u njegovoj moći da radniku iz st. 1. ovog članka osigura odgovarajuće poslove. Temeljem odredbe čl. 79. st. 1. ZR-a je propisano da poslodavac može otkazati radniku kod kojeg postoji profesionalna nesposobnost za rad ili neposredna opasnost od nastanka invalidnosti samo uz prethodnu suglasnost radničkog vijeća, a sukladno st. 2. istog članka, radničko vijeće će dati poslodavcu suglasnost na otkaz ugovora o radu ako poslodavac dokaže da je poduzeo sve u njegovoj moći da radniku iz st. 1. ovog članka osigura odgovarajuće poslove, odnosno ako dokaže da je radnik odbio ponudu za sklapanje ugovora o radu za obavljanje poslova koji odgovaraju njegovim sposobnostima u skladu sa nalazom i mišljenjem ovlaštene osobe, odnosno tijela. U predmetnoj pravnoj stvari na tuženiku je teret dokazivanja svih navedenih okolnosti iz citiranih odredbi budući sukladno odredbi čl. 131. st. 3. ZR-a u slučaju spora zbog otkaza ugovora o radu teret dokazivanja opravdanog razloga za otkaz ugovora o radu je na poslodavcu ako je ugovor o radu otkazao poslodavac.

9. Na temelju provedenih dokaza u postupku je utvrđeno da je tužitelj bio radnik tuženika temeljem ugovora o radu na neodređeno vrijeme br. 1-3156 koji je zaključen 1. prosinca 2009., za obavljanje poslova poslovođe građevinskih radova,

kojeg je tuženik pobijanom odlukom o redovnom otkazu tužitelju otkazao zbog osobno uvjetovanih razloga – njegovih trajnih osobina, a prema njegovoj zdravstvenoj i psihičkoj sposobnosti, zbog kojih nije u stanju obavljati poslove svog radnog mjesta. Naime, pregledom predmetne odluke o otkazu ugovora o radu proizlazi da se tužitelju otkazuje ugovor o radu i to zbog osobno uvjetovanih razloga s otkaznim rokom od 2 mjeseca i 2 tjedna, iz razloga što iz nalaza liječnika medicine rada proizlazi da je tužitelj ograničeno sposoban za obavljanje poslova poslovođe građevinskih radova, te da se po preporuci specijaliste provodi daljnja medicinska rehabilitacija. U obrazloženju se navodi da je razvidno da postoje okolnosti zbog kojih tužitelj nije u mogućnosti uredno izvršavati svoje obveze iz radnog odnosa, za koje je sklopljen ugovor o radu. Nadalje, da je tuženik putem Službe za upravljanje ljudskim potencijalima ispitao mogućnosti rasporeda tužitelja na neko drugo radno mjesto, na kojem bi mogao sigurno i normalno obavljati radne zadatke u odnosu na njegovu zdravstvenu i psihičku sposobnost. Međutim, da je iz očitovanja Tehničkog sektora od 28. travnja 2014. razvidno da tuženik u tom trenutku nije u mogućnosti tužitelju ponuditi drugi posao prema njegovoj zdravstvenoj i psihičkoj sposobnosti, niti ga je u mogućnosti obrazovati, tj. osposobiti za rad na nekim drugim poslovima.

10. Nadalje je utvrđeno da se tuženik u odluci o otkazu poziva na zaključak – uvjerenje specijaliste medicine rada od 21. veljače 2013., o tome da je tužitelj ograničeno sposoban za obavljanje poslova svog radnog mjesta, po svim točkama Pravilnika o poslovima s posebnim uvjetima rada. Iz Uvjerenja o zdravstvenoj sposobnosti radnika Ordinacije medicine rada dr. Profozić od 21. veljače 2013. proizlazi da je tužitelj utvrđen sposobnim za obavljanje poslova radnog mjesta poslovođe građevinskih radova po točkama 6, 11 i 16 te nesposobnim za obavljanje poslova po točki 17 s uputom za novu procjenu najdalje do 21. veljače 2014.

11. Nije bilo sporno da je tužitelj u razdoblju od 4. prosinca 2013. do 5. svibnja 2014. bio privremeno nesposoban za rad, niti da je nadležna služba tuženika od tehničkog sektora zatražila izviđanje mogućnosti da se tužitelju ponudi neko drugo radno mjesto koje odgovara tužiteljevoj radnoj i psihičkoj sposobnosti. Iz dopisa tuženika pomoćniku direktora za praćenje projekata Ranki Zavoreo Vojković od 18. travnja 2014., proizlazi da je tuženik nadležnu osobu izvijestio da ima više radnika, između kojih je tužitelj (pod rednim br. 5), koji su temeljem liječničkog pregleda, kod liječnika spec. medicine rada zdravstveno nesposobni ili ograničeno zdravstveno sposobni za obavljanje poslova svog radnog mjesta. Naime, u odnosu na tužitelja, navedeno je da je isti kao poslovođa građevinskih radova prema liječničkoj svjedodžbi liječnika spec. medicine rada od 4. prosinca 2013. ograničeno zdravstveno sposoban (ograničenje rada na visini), da je isti na kontinuiranom bolovanju, te u trenutku pisanja dopisa na rehabilitaciji po preporuci kardiologa. Iz dopisa od 28. travnja 2014. proizlazi da je za pojedine radnike, pa tako i tužitelja dogovoreno da zbog svojih trajnih osobina, tj. bolesti, nisu sposobni za obavljanje poslova za koje su sklopili ugovor o radu, te da im poslodavac nije u mogućnost ponuditi drugo radno mjesto, te je predloženo protiv tužitelja i ostalih 19 radnika pokrenuti postupak za donošenje osobno uvjetovanog otkaza ugovora o radu. Iz dopisa tuženika od 30. travnja 2014. proizlazi da se tuženik prije otkazivanja ugovora o radu tužitelju od 9. svibnja 2014. obratio radničkom vijeću tuženika radi dobivanja suglasnosti na namjeravanu odluku, a radničko vijeće je odluku zaprimilo 30. svibnja 2014.

12. Svjedokinja Ranka Vojković Zavoreo, pomoćnica direktora za praćenje projekata, navela je da je u isto vrijeme 20-ak radnika tuženika dobilo odluku o osobno uvjetovanom otkazu ugovora o radu iz istih razloga. Naime, da je to bilo vrijeme značajnih poslovnih i financijskih teškoća kod tuženika, zatvaranja velikog broja gradilišta tj. postojanje samo dva inozemna gradilišta u Srbiji i Omanu. Iskazala je da se radilo o iznimno zahtjevnim gradilištima zbog vrste radova i teških uvjeta rada vezanih uz klimatske uvjete. Za potrebe dva inozemna gradilišta, da je bilo potrebno mobilizirati cca 100-tinjak radnika, od kojih se zahtijevalo da budu potpuno zdravstveno sposobni zbog specifičnosti poslova i radnog okruženja. Kako su utvrdili da je tužitelj na dugotrajnom bolovanju, a temeljem medicinske dokumentacije, prema kojoj je tužitelju bila ograničena sposobnost, da je ocijenjeno da tužitelj više ne može obavljati zahtjevne poslove radnog mjesta poslovođe građevinskih radova na zahtjevnim inozemnim gradilištima.

13. Pregledom Uvjerjenja o zdravstvenoj sposobnosti radnika ordinacije medicine rada dr. Profozić od 21. veljače 2013. razvidno je da je tužitelj utvrđen sposobnim za obavljanje poslova poslovođe građevinskih radova po točkama 6, 11 i 16, te nesposobnim za obavljanje poslova po točki 17, s uputom za novu procjenu, najdalje do 21. veljače 2014. Pregledom mišljenja HZZO-a od 9. travnja 2014., utvrđeno je da je tužitelju odobreno bolničko liječenje, tj. medicinska rehabilitacija u zdravstvenoj ustanovi Krapinske toplice, u trajanju od 21 dan. Nadalje, iz uputnice HZZO-a od 09. travnja 2014. god., utvrđeno je da je tužitelj po preporuci spec. kardiologa upućen na medicinsku rehabilitaciju u Krapinske toplice zbog mb coronarius. Tužitelj je o svemu navedenom 11. travnja 2014. izvijestio tuženika Potvrdom o privremenoj nesposobnosti za rad u kojoj je navedeno da će zbog zdravstvenih problema vezanih za rad srca biti na bolovanju najmanje 21 dan. Pregledom Potvrde o privremenoj nesposobnosti za rad koju je tužitelj dostavio tuženiku, razvidno je da je tužitelj zbog posljedica infarkta miocarda nesposoban za rad od 11. travnja 2014. god. u očekivanom trajanju od 21 dan. Pregledom Uvjerjenja o zdravstvenoj sposobnosti Specijalističke ordinacije medicine rada Vesne Gulin od 29. rujna 2014. proizlazi da je tužitelj zdravstveno sposoban za radno mjesto SSS poslovođe, kao i iz Svjedodžbe o zdravstvenoj sposobnosti tužitelja izdane od Specijalističke ordinacije medicine rada 24. rujna 2015. gdje se navodi da je zdravstveno sposoban za rad uz naočale za poslove zidara u skladu s člankom 3. točkom 16 i 17 Pravilnika o poslovima s posebnim uvjetima rada (NN 5/84). Nadalje, iz Uvjerjenja o zdravstvenoj sposobnosti tužitelja od 1. prosinca 2015. izdane od Specijalističke ordinacije medicine rada Ivana Bačure proizlazi da je tužitelj zdravstveno sposoban obavljati poslove građevinskog poslovođe određene Pravilnikom o poslovima s posebnim uvjetima i to u skladu s člankom 3. točkama 1., 16., 17., 18., 19., 20., 24., 56.

14. Tijekom postupka tužitelj ukazuje na medicinsku dokumentaciju te nalaz i mišljenje vještakinje specijaliste medicine rada dr. Marije Muše Danielov, iz kojega, između ostaloga, proizlazi da je tužitelj doznake za bolovanje imao do 5. svibnja 2014., a nakon toga je teoretski mogao biti sposoban za poslove građevinskog poslovođe. U nalazu vještakinja upućuje i na relevantnu medicinsku dokumentaciju o tome kako je tužitelju ponovno ocjenjivana radna sposobnost 29. rujna 2014. (uvjerenje o radnoj sposobnosti radnika, dr. Gulin), te je isto ocijenjen sposobnim za poslove SS poslovođe, koji se obavljaju na visini, odnosno 24. rujna 2015. (svjedodžba o zdravstvenoj sposobnosti radnika od dr. Orešković) tužitelj je ocijenjen

sposobnim za poslove zidara. Naime, vještakinja je u osnovnom nalazu i mišljenju temeljem medicinske dokumentacije zaključila da je tužitelj bolovao od tzv. metaboličkog sindroma, koji uključuje pretjeranu težinu, povišeni krvni tlak, šećernu bolest tipa II, što da je uzrokovalo infarkt srčanog mišića kod tužitelja. Iskazala je da je ordinacija medicine rada dana 21. veljače 2013. tužitelju dala uvjerenje o radnoj sposobnosti s nesposobnosti za poslove opisane točkom 17 Pravilnika o poslovima s posebnim uvjetima rada, tj. ograničenje u radu na poslovima iznad visine od 3 m, dok je za poslove opisane točkama, 6, 11 i 16, ocijenjen sposobnim. Iz nalaza proizlazi i da je tužitelj u razdoblju od 4. prosinca 2013. do 5. svibnja 2014. bio privremeno radno nesposoban, a da je dana 19. rujna 2014. ocijenjen sposobnim za poslove SS poslovođe te za poslove na visini. Navedeno da proizlazi i iz ocjene radne sposobnosti od 24. rujna 2015., u kojoj je navedeno da je sposoban za obavljanje poslova zidara. Konačno, iz uvjerenja od 1. prosinca 2015., da je tužitelj ocijenjen radno sposobnim za poslove građevinskog poslovođe. Vještakinja je navela da je tužitelj imao poslovno ograničenje za poslove na visini u razdoblju od prosinca 2013., da je na bolovanju bio do 5. svibnja 2014., u razdoblju od 4 dana, tj. od 5. svibnja 2014. do 9. svibnja 2014. da je teoretski bio sposoban za poslove građevinskog poslovođe.

15. Sukladno uputi iz rješenja drugostupanjskog suda, valjalo je razjasniti sve okolnosti i utvrditi sposobnost tužitelja za obavljanje poslova radnog mjesta kod tuženika u vrijeme donošenja odluke tuženika o redovitom otkazu ugovora o radu pa je proveden dokaz dodatnim saslušanjem vještakinje dr. Muše Danielov. Prema stavu višeg suda, a na što ukazuje tužitelj tijekom postupka, da bi bolest (infarkt miocarda), radi koje radnik više ne može uspješno obavljati poslove radnog mjesta na kojem je radio, mogla predstavljati razlog za redoviti otkaz ugovora o radu, treba biti trajnog karaktera i onemogućavati tužitelja u uspješnom obavljanju poslova radnog mjesta građevinskog poslovođe. Dodatno saslušana, vještakinja je iskazala da su bolesti od kojih se tužitelj godinama liječio neizlječive i trajne, ali da se radna sposobnost prema pravilima struke ne ocjenjuje prema dijagnozama i dužini trajnosti neke bolesti nego prema utvrđenim trajnim posljedicama bolesti koje može biti umanjuju funkcijsku sposobnost organizma za rad. Istakla je da akutni srčani infarkt koji je uzrokovao dužu privremenu radnu nesposobnost usprkos činjenici da je posljedica tužiteljeve metaboličke bolesti koja uključuje visoki krvni tlak, debljinu, inzulin dijabetes, nije ostavio za posljedicu srčanu žilnu nesposobnost za obavljanje poslova građevinskog poslovođe. Kao dokaz tvrdnji navela je nalaz ergometrije iz svibnja 2014. koji je obavljen nakon rehabilitacije tužitelja, a koji pokazuje da se tužitelj nalazi u kategoriji funkcijske sposobnosti srca NYHA1 što znači da je sposoban za obavljanje poslova koji su u uvjerenjima iz tri ordinacije medicine rada, a nakon bolovanja opisani temeljem procjene rizika i opisa poslova s točkama 1, 16, 17, 18, 20, 24 i 56 Pravilnika o poslovima s posebnim uvjetima na radu. Vještakinja je navela kako je poklonila vjeru raspoloživoj medicinskoj dokumentaciji i uvjerenjima o zdravstvenoj sposobnosti tužitelja iz tri ordinacije medicine rada u RH pa da nije smatrala nužnim uvid u zdravstvene kartone medicine rada niti pregled tužitelja zbog proteka vremena jer je sadašnje stanje tužitelja nebitno za odluku. Vještakinja je pojasnila kako je procjena rizika na radu kod tuženika temeljni dokument koji svaki ugovorni specijalist medicine rada mora dobiti od poslodavca kad upućuje radnika na prethodni ili izvanredni pregled, a procijenjeni rizici da su opisani točkama iz Pravilnika na propisanoj uputnici za pregled koji izdaje poslodavac. Rad u uvjetima visokih temperatura na otvorenom da je opisan pod točkom 18 pa se pregled obavlja

prema propisanom dijagnostičkom algoritmu iz Pravilnika. Iz spisa da nije vidljivo da je tužitelj bio raspoređen na takve poslove kod tuženika, a popis poslova s posebnim uvjetima na radu iz Pravilnika za koje je tužitelj bio sposoban ne uvjetuje godine života radnika za potpunu zdravstvenu sposobnost. U zaključku je vještakinja navela da se radna sposobnost ocjenjuje utvrđivanjem funkcijske sposobnosti organa ili organskih sustava koji učestvuju u radu na radnim mjestima opisanim točkama Pravilnika, a temeljem procjene opasnosti i rizika na radnom mjestu koje poslodavac mora upisati u obrazac RA1 kako bi ugovorni specijalist medicine rada mogao donijeti valjanu ocjenu sposobnosti. Prema uvjerenju dr. Bačure od 1. prosinca 2015. da je tužitelj bio sposoban za rad u uvjetima povišenih temperatura na otvorenom. Kako u spisu ne postoje podaci da je tuženik provjeravao zdravstvenu sposobnost tužitelja nakon privremene radne nesposobnosti, a 26. svibnja 2014. je napravljena ergometrija, to da vještakinja može samo procijeniti da je tužitelj bio sposoban za poslove građevinskog poslovođe.

16. Sud je vještačenje vještakinje specijaliste medicine rada koje je usmeno iskazano u skladu s pravilima struke prihvatio kao stručno i objektivno, pa zaključuje da je tuženik prilikom donošenja Odluke o otkazu ugovora o radu od 9. svibnja 2014. propustio provjeriti radnu sposobnost tužitelja nakon privremene radne nesposobnosti, a što je bio dužan učiniti prema točki 17. Pravilnika o poslovima s posebnim uvjetima rada u roku od 12 mjeseci od posljednjeg pregleda. Pritom je uzeta u obzir napravljena ergometrija tužitelja od 26. svibnja 2014. prema kojoj vještakinja procjenjuje da je tužitelj bio sposoban za poslove građevinskog poslovođe naglašavajući da u tom trenutku nije umanjena tužiteljeva funkcijska sposobnost organizma za rad, a što je i potvrđeno u kasnijim nalazima u uvjerenjima o sposobnosti za rad iz tri različite ordinacije medicine rada. Iz toga proizlazi zaključak da tuženik nije imao opravdani razlog za redovito otkazivanje ugovora o radu obzirom da na strani tužitelja nije postojala okolnost nemogućnosti urednog izvršavanja svojih obveza iz radnog odnosa zbog određenih trajnih osobina ili sposobnosti (osobno uvjetovani otkaz). Pri tome, navodi tuženika da je tužitelj obavljao zahtjevne poslove građevinskog poslovođe, da je tuženik u to vrijeme imao samo dva inozemna gradilišta sa otežanim uvjetima rada te da tuženik stoga nije bio u mogućnosti ponuditi tužitelju druge poslove sukladno njegovoj radnoj sposobnosti, kod činjenice da u postupku tuženik nije dokazao postojanje opravdanog razloga za otkaz ugovora o radu tužitelju, odnosno da tužitelj nije bio u mogućnosti uredno izvršavati svoje obveze iz radnoga odnosa zbog trajnih osobina ili sposobnosti, nisu okolnosti koje bi dovele u sumnju zaključak suda da je otkaz ugovora o radu tužitelju nezakonit i nedopušten.

17. Nastavno na ranije zaključke ovog suda, utvrđuje se radni odnos tužitelja Mije Miletića zasnovan 1. prosinca 2009. kod tuženika Konstruktor inženjering d.d. u stečaju, temeljem Ugovora o radu pod brojem 1-3156 prestao dana 16. studenoga 2017. kada je otvoren stečajni postupak nad tuženikom te se tužitelju određuje naknada izgubljene zarade od prestanka radnog odnosa do dana otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom. Visina potraživanja tužitelja nije isticana kao sporna, a ista proizlazi na temelju dokumentacije spisa. Naime, u postupku je prema dopisu HZMO od 13. svibnja 2019. utvrđeno da je tužitelj nakon prestanka radnog odnosa kod tuženika bio u spornom razdoblju u radnom odnosu kod tvrtki: MB-BAU d.o.o. u razdoblju od 1. listopada 2014. do 30. studenog 2014., NEXE Gradnja d.o.o. u razdoblju od 17. kolovoza 2015. do 30. studenoga 2015. te Građenje Marković d.o.o. u razdoblju od 2. prosinca 2015. do 9. rujna 2016. pa je tužitelj odustao od

potraživanja izgubljene zarade za mjesece u kojima je radio za ove tvrtke i potraživao je izgubljenu zaradu samo za razdoblje od 6. kolovoza 2014. do 30. rujna 2014., 1. prosinca 2014. do 31. srpnja 2015. te od 1. listopada 2016. do 15. studenoga 2017. na način kako je opisano u izreci. Naime, tužiteljeva prosječna neto plaća za posljednja tri mjeseca je iznosila 4.249,69 kn, iz čega proizlazi da je tužitelj za svaki mjesec spornog razdoblja trpio izgubljenu zaradu u navedenom iznosu, osim za kolovoz 2014. gdje izgubljena zarada iznosi 3.399,75 kn ($4.249,69:30 \text{ dana}=141,65 \times 24 \text{ dana}$) i studeni 2017. gdje izgubljena zarada iznosi 2.124,84 kn ($4.249,69:30 \text{ dana}=141,65 \times 15 \text{ dana}$), što sveukupno iznosi 99.017,77 kn. Za navedene mjesece tužitelj je iznose umanjio jer je tužitelju radni odnos prestao 6. kolovoza 2014. kao i zato što je 16. studenog 2017. otvoren stečajni postupak nad tuženikom pa je tužitelj samo u jednom dijelu tih mjeseci trpio izgubljenu zaradu. Pored glavnice tužitelju su dosuđene i kamate dospjele do dana otvaranja stečajnog postupka u iznosu od 11.423,82 kn kako je zatražio. Slijedom iznijetog, odlučeno je kao u izreci.

18. Odluka o parničnom trošku temelji se na čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19) pa je tužitelju, imajući u vidu vrijednost predmeta spora i popisani trošak, valjalo priznati sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 142/12, 103/14, 118/14, 107/15) trošak za sastav četiri obrazložena podneska po 250 bodova, za sastav tri podneska po 50 bodova, za zastupanje na sedam ročišta po 250 bodova, za sastav žalbe 312,5 bodova, što pomnoženo sa 10,00 kn koliko iznosi vrijednost boda, uz PDV, daje iznos od 40.156,25 kn čemu se dodaje iznos od 700,00 kn na ime troška vještačenja pa je tužitelju dosuđen trošak postupka u ukupnom iznosu od 40.856,25 kn.

U Splitu, 3. ožujka 2022.

SUTKINJA

mr.sc. Daniela Pivčević

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana dostave odluke. Žalba se podnosi županijskom sudu, putem ovog suda u tri primjerka.

DNA:

- pun. tužitelja
- tuženiku
- u spis

Broj zapisa: **eb307-3c21f**

Kontrolni broj: **09c7b-6a60c-cdad6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DANIELA PIVČEVIĆ, L=SPLIT, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.